

Don Huonot, Kunhan Kuluu Viisi Vuotta

san. kalle ahola

sv. kie von hertzen & ahola

olitte kummatkin seitsemntoista

kun lysitte sen suuren kultaisen avaimen

tuntuu kuin siit ikuisuus olisi

vaikka vain viisi vuotta kulunut on

harmaahiuksinen portinvartija hymyili teille ja kumarsi syvn

hopeisen portin takana odotti kaupunki jolla on jumalan kasvot

jokaisen sekunnin mukana muuttuvat muistot

menneet puheet ja asiat

pienest pussista kauneutta pulittaa saa skillisen rumuutta

ootteko nhneet jo tarpeeksi uskoaksenne todeksi kaupungin

jonne sovitte palaavanne vanhoina ja viisaina

kunhan kuluu viisi vuotta palaatte takaisin kaupunkiin

jolla on jumalan kasvot

ei tarvita rahaa, ei loitsujakaan, se kultainen avain on aika

ei tarvita karttaa, ei kompassia, hopeinen portti on mukananne

ja se harmaahiuksinen portinvartija lahjottavissa on avaimella

jos vain lydtte sen niden vuosien jlkeen

niden vuosien, jotka hioivat srmt, repivt siivet

niden vuosien jotka kovalla kdell

kouluttivat itsepsi oppilaitaan

kunhan kuluu viisi vuotta palaatte takaisin kaupunkiin

jolla on jumalan kasvot

ootteko nhneet liikaa uskoaksenne todeksi kaupungin

jonne sovitte palaavanne vanhoina ja viisaina kymmenen vuoden kuluttua

ei tarvita karttaa, ei kompassia...